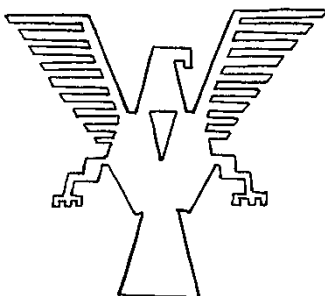
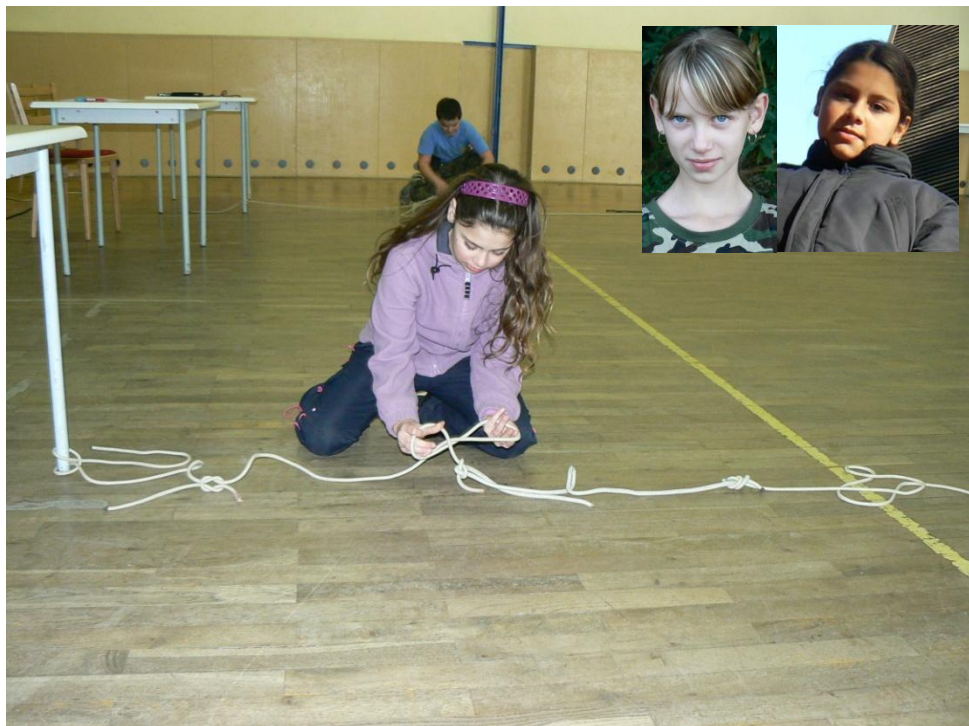


# Březová kůra

MĚSÍČNÍK SKAUTSKO-WOODCRAFTERSKÉHO ODDÍLU  
TROJKA SHAWNEE  
Č.229-ÚNOR

**Jeny a Viky**  
**Vítězky JN za**  
**měsíc Únor**



# HLAS Z HLAVNÍHO STANU



Seigo bratři a sestry.

Máme za sebou období indiánského měsíce hladu a náš kmen se v tomto měsíci registroval ve skautském hnutí. To nejvíce zaměstnávalo hlavně Mičkinikwu, který komunikoval z mnoha rodiči a staršími členy kmene.

Pomalou nám končí zimní období a nastane období jarních výprav. V našem plánu akcí je mnoho zajímavých kmenových podniků a již koncem měsíce března nás čeká další kmenový sněm, kde budou přijati do kmene noví bojovníci, kteří složili nováčkovskou zkoušku. Jistě budou žádat o své první orlí pera a zda to budou jen členové rodu Medvědů nebo i další se ještě uvidí!

Vedení kmene se také už rozhodlo, kam bychom chtěli vyrazit na letní tábor. Nakonec se rozhodli vrátit se zpět na naše tradiční šavanské místo a to do Štítů, kde jsme již tábořili již v roce 1992. Je to neuvěřitelné, ale je to 20 let ☺ Ufff

V letošním roce budeme po dvou předešlých táborech s Mohawky (Příbram) tábořit bez tohoto přátelského kmene a vše bude opět ležet na bedrech odhodlaného náčelnictva, udělat opět skvělý tábor. Opět postavíme naše indiánské stany týpí, kde může zaplanout v chladných nocích oheň, který dává příjemné teplo a světlo. Moc se na tyto okamžiky vždy těším a věřím, že nás letos bude více, než na posledním táboře Shawnee. A žádný správný Šavan na táboře nemůže chybět i proto, že se letošní tábor počítá do celoročního bodování. Pěkné ceny, které jsou pro letošní rok vypsány budou jistě v těch správných rukou.

Začátkem měsíce dubna kmenová rada připravuje náborovou akci do kmene a snad kouzlo přátelství a přírody přivede do kmene nějaké nové kamarády. Bylo to moc dobře, neboť hlavně zábřežské rody jsou schopny pojmout více členů a pokračovat v mnohaleté tradici silných družin. Nábor bude probíhat netradiční formou a snad bude úspěšný.

Je moc dobře, že jsme také konečně získali své IČO a máme tedy svůj účet. To znamená, že už můžeme žádat o granty a podávat projekty jako samostatný kmen Shawnee a to je dobře. Velké poděkování si zaslouží Wyoming.

Jaro také bude znamenat oživení aktivit na údržbě naší klubovny a budeme plánovat jarní úklid za pomoci rodičů.

Uvidíme co nakonec všechno dokážeme bratři a sestry. M

# Výstava k příležitosti 100 let skautingu

Ve dnech 21. – 24. ledna 2012 proběhla v Lanškrouně výstava, na které se podílel i náš kmen. Nebudu moc psát o průběhu výstavy, zabralo by mi to víc než byste byli ochotni přečíst, takže jen tak lehce nastíním, jak probíhala.



Už v pátek 20. ledna se vydali první dobrovolníci do Lanškrouna, aby celou výstavu nachystali. Doufám, že se nepletu, když napíšu, že to byl Top, Padáček, Nad, Ječmínek, Mičkinikwa (ten zaštiťoval naši část výstavy). Jako

pomocník se k nám přidala ještě bývalá členka Gedžitka. V sobotu, kdy byl očekáván největší nápor, dorazili na pomoc ještě Ajagu, Ohiyesa a Tateyopah. Většina pomocníků v sobotu večer odjela.

Výstava probíhala v nově otevřené klubovně lanškrounského střediska, která je nově postavená a je moc hezká. V centrální

historické časopisy, v dalších dvou místnostech byla náplň podobná. Vystavované časopisy pocházely z Mičkinikwovy sbírky. V další místnosti měl prezentaci náš oddíl, kde jsme měli vystavené kroniky, korálkované štíty, roucha... Musím říct, že zájem o naši místnost byl docela velký a sklidili jsme



mnoho obdivu za nádhernou výzdobu.

Hlavní náplní výstavy byly právě ony historické časopisy. Toto jsou slova vedoucího lanškrounského střediska: „Nejzajímavější jsou nejstarší exponáty z počátků skautingu. Jsou tu jak časopisy vydané po roce 1912, kdy vycházela první čísla, tak ty současné. Nechybí tu časopisy z doby, kdy byl skauting zakázán, a časopisy musely vycházet pod jinými organizacemi, jsou tu zahraniční časopisy i oddílové. Odhadem tři až pět tisíc časopisů“.



A kdo se všechno přišel podívat? Starostka města Lanškrouna paní Mgr. Stanislava Švarcová, předseda Krajské rady Junáka Ing. Jan Stejskal a předseda Okresní rady Junáka Lukáš Nastoupil. Také přišli redaktoři Orlického deníku a Českého rozhlasu, a dostavily se výpravy skautů a skautek z okresu Ústí nad Orlicí, a dále ze Štítů, Mohelnice, Hřachovce, Valašského Meziříčí, Velkého Meziříčí, Zábřehu na Moravě a Šumperka. Nejde také nezmínit účast místních skautů a skautek, kteří nám tvořili téměř neustálou společnost.

## Zápisky z kroniky výstavy

Úžasná svědectví o úžasném způsobu bytí.

*Stanislava Švarcová*

Poděkování všem, kteří se podíleli na přípravě a realizaci této opravdu unikátní výstavy. Především však trojce Shawnee ze Zábřeha a hlavně Mičkinikovvi za shromáždění, roztřídění toho neuvěřitelného materiálu. Snad všem návštěvníkům výstavy přinesla tolik obohacení a rozšíření povědomí o bohatství a šíři záběru skautského a mládežnického hnutí u nás a ve světě, jako dala mně. Díky moc.

*Kobra*

Super nápad. Krásná výstava v perfektním prostředí, prostě dobrá práce..... Moc se nám líbilo.

*Výprava  
z Moravskotře-  
bovského  
střediska*

Velké díky a poklona realizátorům. Hodně zdu a úspěchů.

*Jan Stejskal –  
Johan*



Děkuji všem za tuto krásnou výstavu. Nad hlavou slunce a vítr v zádech!

*Bonzo, Lanškroun*

Díky za mravenčí práci. Stála za to. Hodně dalších úspěchů.

*Kokešová*

Opravdu krásná výstava a též výzdoba. Díky za tu obětavou práci s vytvořením tak rozsáhlé a poučné výstavy časopisů, kronik a dokumentací skautského života.

*Jiří Zlámal – Šedý Bobr*

Moc pěkná výstava, určitě by měla být putovní, aby ji zhlédla mnohem širší veřejnost.

*Krátká*

Závěrem patří velké díky Mičkinikovi, který nám dovolil nahlédnout do 100 leté historie skautingu. Díky patří i všem, kteří se podíleli na přípravě výstavě, ale i úklidu před a po výstavě.

*Autíčko\**



1946-1947



1968



Fotky pocházejí ze <http://www.lanskrounsko.cz/cs/zpravodaj/35-zpravodaj/2549-navystaveskauskychcasopisu.html>

**pro BK sestavil TATEYOPAH**

# SNĚM KMENE – ORLÍ PERA



V našem kmeni teď máme mnoho nováčků, kteří prožili teprve jen jeden sněm a protože se blíží další, chtěl bych k tomu napsat pár slov.

Na sněmu platí několik pravidel, které bychom měli dodržovat, tak čti pozorně, ať se na příštím sněmu vyvaruješ jejich porušení.

PRAVIDLA U SNĚMU :

- **chce-li někdo mluvit, vstane a mlčky čeká, až mu šaman, který sněm řídí udělí slovo**
- **přednost mají hodnostně vyšší bojovníci (Vanata, Gaosed, Ranger, Sagamor, Orlí Sagamor, Sachem) - i když vstali později**
- **u sněmu se oslovujeme bojovnickými hodnostmi před přezdívkou či lesním jménem**
- **pokud někdo domluví, řekne nakonec howg/hau/**
- **chce-li někdo ze sněmovního kruhu odejít, tak učiní v době, kdy se nekoná nic důležitého (udílení hodností, pasování šlechtických stupňů, udílení orlích per apod.)**
- **pokud se chce do sněmovního kruhu vrátit, pak zůstane stát mimo sněmovní kruh, až jej šaman vyzve, aby se do kruhu vrátil**
- **u sněmovního kruhu se nejí a ani nepije**
- **do sněmovního ohně se nic nevhazuje a o topení se stará šamanem určený ohnivec**
- **na sněm přicházejí bojovníci v obřadním rouchu**
- **v kruhu sedí rody a klany pohromadě na své světové straně dle legendy – či dle určení šamana**

*Náš kmen je dnes velice blízko k dosažení svého 90 sněmu a ty, dnešní bojovníku – dcero máš velkou poctu být přímo u toho. Už máš splněnu Nováčkovskou či orlí pero? Pokud ano jdeš správným směrem.*

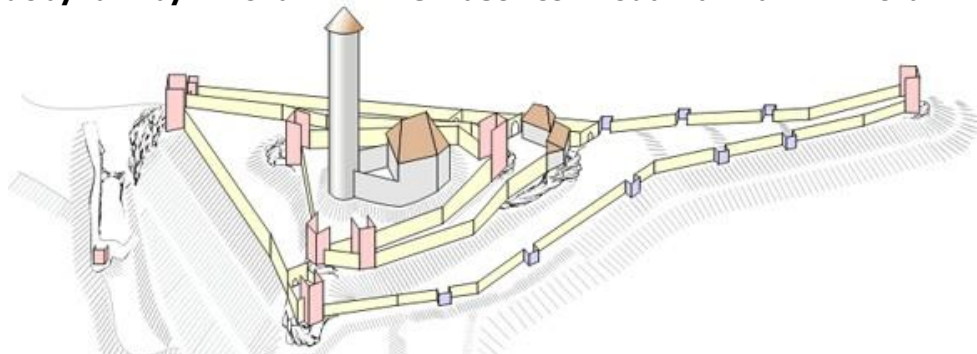
**M.**



# Rodová výprava na Nový hrad



Rod SOV podnikl první letošní družinovou výpravu, a protože bylo zimní období, nebyla to zrovna žádná procházka. Náš rod se vypravil prozkoumat zříceninu v historii velmi důležitého hradu, který sloužil k obraně českého království a v době dobývání byl v roce 1471 ve vlastnictví rodu Tunklů z Brníčka.



V sobotu 25.2. ráno se Sovy vypravily na cestu. Z Leštiny jsme jeli do Zábřeha na nádraží a dále vlakem do Raškova. Další trasu na Nový hrad jsme trpěli po svých. Proč trpěli? Protože jsme šli cestou necestou, sněhem i potokem, na který jsem přišla až jsem se do něj probořila. Výprava nám



připravila spoustu dalších překážek a nástrah přírody. Například jsme podlézali strom spadlý do cesty, který jsme všichni viděli a statečně zdolali, jen naše Adélka kochající se krásami přírody do něj svojí tvrdou hlavou narazila. Po dlouhých útrapách a spoustě srandy celá družina





dorazila na hrad. Wyoming jako první odložil svůj asi 30 kg těžký batoh a chtěl se utábořit, zatímco my jsme se rozběhly po hradě. Řekli jsme si, že ho přece nenecháme odpočívat, tak jsme zavolaly, že Amálka spadla a rozrazila si bradu. To byl ale fofr, jak byl v mžiku za námi a tam už jen viděl smějící se

družinu a Amálku v pořádku. Nezapomněl nám udělat ty ty ty, ať už mu to víckrát neděláme. Po této srandě nastalo rozdělování ohně, abychom si mohli udělat polévku a čaj na zahřátí. Za pomoci hlavně těch starších za chvíli oheň plápolal. Krom toho, že jsme se dobře najedli, nám také ohýnek posloužil k sušení mokrého oblečení, samozřejmě ani to se neobešlo bez menších průšvihů a hromady legrace. Mě málem shořela ponožka, Páje rukavice a Kice doutnaly střevíce – smrádek, ale teploučko. Nakonec jsme vše ve zdraví přežili, oheň uhasili a začali balit na cestu k domovu. Výprava byla moc fajn a už se všichni těšíme na příští.

to se neobešlo bez menších průšvihů a hromady legrace. Mě málem shořela ponožka, Páje rukavice a Kice doutnaly střevíce – smrádek, ale teploučko. Nakonec jsme vše ve zdraví přežili, oheň uhasili a začali balit na cestu k domovu. Výprava byla moc fajn a už se všichni těšíme na příští.



to se neobešlo bez menších průšvihů a hromady legrace. Mě málem shořela ponožka, Páje rukavice a Kice doutnaly střevíce – smrádek, ale teploučko. Nakonec jsme vše ve zdraví přežili, oheň uhasili a začali balit na cestu k domovu. Výprava byla moc fajn a už se všichni těšíme na příští.

Napsala Viky



# Družina SOV



Máme za sebou další měsíc, tak bych rád opět připomněl některé události, které se v našem jediném dívčím rodě udály. Měsíc únor byl pro většinu děvčat úspěšný. Jenny, Viky, Kika a Áďa zdárně zdolaly nástrahy zasvěcovací zkoušky. Máje se zatím dokončení nedaří, ale určitě to v nejbližší době zvládne a bude spolu s ostatními děvčaty moci plnit orlí pera. Když jsme u orlích per, tak holky se do některých pořádně obuly a možná, že na sněmu by mohla být po dlouhé době zase k vidění nejen udělení OP děvčatům, ale snad i nějaká ta udělení základní hodnosti Vanata.

Docházka je tradičně velmi dobrá, jen Ája chodí velmi málo a kazí rodu bodování. Také se již trochu zlepšila krojovanost, zatím není sice 100%, ale vedení kmene na tom pracuje a postupně vybavuje členy chybějícím vybavením. Největší problém máme s Májou, tak malou košili jsme v oddíle ještě neměli. ☺



Na jedné z únorových schůzek jsme si také trochu zazávodili v jízdě zručnosti s dálkově řízeným autíčkem a asi by se někteří hoši divili, jak se řidičkám dařilo.

Na fotkách můžete vidět Viky a Áďu při plnění úkolů na OP, a to vaření polévky v ešusu a odlévání stop. Některé Sovičky už mají splněné i ohně jednou zápalkou a připravují se na plnění 10,10,10. V kmenovém bodování se rodu i jednotlivcům také celkem daří a pokud pojedou děvčata na tábor, kde proběhne tradičně ukončení bodování, tak určitě mají velkou šanci se umístit na čelních místech. Konečně se nám rozjařuje a můžeme naplno rozjet náš skautský program. Otvírá se nám nekonečné množství zábavy a spousta dobrodružství.



Wyoming

# Rodová výprava

3.3.2012

Naše rodová výprava byla posunuta o jeden víkend později než měli ostatní rody. Nehledě že naše výprava byla něčím jiná, každý z členů se totiž pokusil splnit nováčkovskou zkoušku. Sešli jsem se v devět hodin u školy. Účast jsme měli 100% plus s námi byl ještě Tom, který byl na začátku roku na zahajovačce. Mířili jsme směr „potůček“ a následně trochu dále dozadu do jednoho menšího lomu, ten jsme však nenašli a tak jsem se utábořili na svahu u potůčku, kousek od Vitošovské vápenky. Program jsem zahájili ničím jiným než plněním podmínek nováčkovské zkoušky. Každý si připravil papír s uznanými podmínkami nováčkovské zkoušky, které se plnily v průběhu schůzek. Dračák s Tomem mezitím zapálili oheň, neboť bylo stále trochu chladno. Jednotlivé body nováčkovské zkoušky se plnily poměrně pomalu. A okolo dvanácté byly již známy výsledky. Splnil pouze Piedro, Káně a Ičigo byli dva body pod limitem, avšak pomohl jim okamžitý zápis do družinové kroniky, který jim přinesl ona dva potřebné body, čímž také splnili nováčkovskou zkoušku. Mrzout a Nezmar, měli bodů méně. (Mrzout si splnil tři týdny poté na schůzce). Jelikož jsme měli mezi sebou pár bojovníků, vysvětlil jsem klukům principy plnění Orlich per a také si někdo splnil jedno Orlí pero. Okolo jedné hodiny jsem se vydali podívat na Vápenku, kde mnozí byli zjevně poprvé, po celkem pěkném výhledu měli kluci za úkol najít Dračáka, který se schoval. A to tak, že jej nikdo nenašel ☺ Na okraji lesa následně proběhl nástup, předání dekretů za splněnou nováčkovskou zkoušku a také nové Březové kůry. Zakřičel se rodový pokřik a okolo druhé hodiny jsme odešli domů. Za zmínku také stojí pochválit Nezmaru, který si připravil jednu hru a to dokonce se zajímavou cenou: CD a blok.



# Družina Mývalů



Venku se nám již pomalu začíná oteplovat a program schůzek se začíná pomalu přesouvat co nejvíce ven a můžeme se v programu věnovat aktivitám, které v klubovně moc nejdou či vůbec nejdou. Máme chvíli před sněmem a téměř každý z členů bude žádat o svá první Orlí pera. A snad bude někomu udělena první z hodnot – Vanata. Za poslední měsíc si Mrzout, Piedro, Ičigo a Káně splnili úspěšně podmínky do nováčkovské zkoušky a staly se tak bojovníky kmene, komu ještě nováčkovská chybí je Nezmar, o kterém jsem již chvíli neslyšeli a snad se mezi nás co nejdříve vrátí. Taktéž k nám opět zavítal na poslední schůzce a rodové výpravě Tomáš, který s námi chvíli byl na začátku roku, doufám tedy že mu nadšení pro naši družinu vydrží. ☺

Na schůzkách se kluci s nadšením pustili do plnění Orlich per, především se každý snaží již tři schůzky po sobě splnit běh na sto metrů, což se zatím podařilo jen Mrzoutovi. Ostatní se však nezdávají. Orlí pera v poslední době vyplňují velkou část našich schůzek a není schůzka, kdy by mě někdo nepoprosil o splnění některého Orlího pera. Také jsem v jednu neděli zažil milé překvapení, kdy se u mě doma zastavil Piedro s Dračákem, ať jdeme do lesa zapálit oheň na základní hodnot Vanaty. Piedro taktéž mne oslovil s návrhem výletu na bazén, kde by byla možnost si splnit několik Orlich per. A myslím, že je to nápad dobrý, takže se družina Mývalů v brzké době podívá do Zábřeha na bazén. Na schůzkách se také začalo plnit dlouhodobě Orlí pero 2000 dřepů a 1000 kliků na hodnot Rangeru. Doufám, že v tomto plnění kluci vytrvají a každému se toto velice na vytrvalost náročné Orlí pero podaří splnit. Při kontrole se deníků jsem zjistil, že zatím nejlépe psaný deník má Ičigo a již poněkoličaté si vysloužil 10 bodů do měsíčního bodování. Dračák a Piedro se pokusí doma postavit budku/krmítko pro ptáčky jakožto jedno z Orlich per z oblasti ochránářství, což není zrovna plamen s nejjednodušším výběrem Orlich per. Na němu se také musí naše družina dovybavit ve skladu v Zábřežské klubovně, ať již máme sjednocené vybavení.

# MEDVĚDÍ RODOVÁ VÝPRAVA

Sobotní ráno bylo i pro šavanský rod Medvědů časem společného výletu do našeho okresního města Šumperka. Na nádraží se sešla čtveřice Nad, Upír, Burák, Očko a akci vedl Mičkinikwa. Na nádraží jsme ještě potkali rod Sov, který vedl Wyoming a jejich účast byla 100%. Jak se nám podařilo zjistit, tak si vybraly za cíl starou zříceninu hradu nedaleko Bohdíkova. Popovídat si přišel také náš bývalý člen Stopař, který zastával v minulosti dvakrát funkci Degandawidy. Cesta do Šumperka proběhla v klidu a nikdo z vlaku nevypadl a ani nebyl Mičkinikvou vyhozen či odhozen. Při cestě do muzea jsme narazili na odpadkové koše zabudované do země. Dost nás to udivilo a lámali jsme si hlavu, jak je asi vyprazdňují. Nevíte někdo?



V muzeu jsme hned zaujali a byli jsme podrobeni výslechu, jak jsme se o výstavě dověděli, odkud jsme, co víme o muzeu. Nic jsme neprozradili, ale zápis v knize návštěv nás určitě usvědčí☺

V muzeu nás Mičkinikwa provedl částí přírody, kde jsme se věnovali poznávání základních savců a ptáků pro nováčkovskou zkoušku. Pak jsme si ještě prohlédli druhou část

expozice, kde kluky zaujala část s vláčky a dožadovali se zapojení vláčku. To se ovšem naštěstí nestalo ☺

Po nákupu pohlednic a orazítkování svých deníků jsme vyrazili směrem ke Kauflandu, kde jsme nakoupili 10 silných párků, hořčici a po zadržení Nada (který nechtěně pašoval svůj sýr) jsme mohli vyrazit směrem do šumperských lesů. Dokud jsme se drželi na udržovaných cestách tak to šlo, ale jak jsme vešli do lesa, tak na cestě ležel těžký mokrý sníh a ukázal se velký nedostatek ve vybavenosti našich členů. Většina členů neměla dobré boty a velice rychle došlo k jejich promočení. Jen bojovník Nad měl kanady a byl v pohodě. Protože lom se nám trochu zatoulal a hledat jej znamenalo brodit se dále sněhem, bylo rozhodnuto



se utábořit v lese a uvařit si polévku. Rozdělili jsme se na dvě části. Ta první Mičkinikwa a Upír a druhá pod vedením Nada, kde s ním ještě byli Očko a Burák. Chtěli jsme si v přírodě vyzkoušet vaření polévky. Situaci nám komplikoval sníh a nikde se nám nepodařilo najít žádný kámen a tak došlo k improvizaci. Nakonec se nám obě polévky podařilo uvařit. Mičkinikwa gulášovou a Nad rajsskou a k tomu si každý mohl opéci dva kousky silného párku či rohlík. Mlaskání Nada zaplašilo všechny srny a Upír byl obviněn, že využívá staříckého Mičkinikwy místo, aby o něj v těch těžkých podmínkách pečoval. Ano přátelé bylo to tak ☺



Po zahlazení obou ohnišť jsme se vydali zpět do města Šumperka. Boty dávaly silně znát, že by bylo dobré se rychlé přemístit k bazénu.

Cesta na bazén byla poznamenána informací, že kdo dorazí na bazén jako první zaplatí všem vstup. Nakonec to jako vždy odnesl Mičkinikwa a tak nic nového, že!



V bazéně všichni ožili a po úvodním pobytu v 25 metrové se kluci uhníždili v bazénku pro batolata. Taky to tak vypadalo. Hned si vzali různé pomůcky a bylo veselo. I přes tyto aktivity si nakonec Burák a Nad zkusili splnit limit na OP. Oba by to jistě dali, ale přece jen už byli po celodenním pochodu unaveni a tak snad někdy příště. Souboj nakonec mezi nimi vyhrál Burák. Vyzkoušeli jsme i potápění na jedno nadechnutí a plavání pod vodou a i zde se vedlo Burákovi. Nakonec trojce Upír, Nad a Burák si svůj protáhli o půl

hodiny (připlatili si deset korun). Po pozdním příchodu této trojice jsme urychleně zahájili přesun na šumperské vlakové nádraží a mohli hned nasednout do vlaku, který nás pohodlně odvezl domů. Akce se myslím podařila a Upír žádal, zda by nemohl být více družinových výletů, třeba tomu tak v budoucnu bude ☺

PRO B. KŮRU ...



MIČKINIKWA

# Vlci



Do vlků Patříme my : Sagamor Top

Gaosed Javor

Vanata Padáček

## Co je u nás nového:

Začátkem února jsme přesunuli schůzky na středu 17:30. Když Patrik odešel, vyhovuje nám to takhle lépe.

Začali jsme OP z oblasti lasování (točit krinolínu, talíř,...) a mnoho jiných triků. Jako první jsem si splnil tyto OP já (Top) ☺ ale Javor s padáčkem jsou už velmi blízko k jejich získání, jen tak dál kluci.

Samozřejmě jsme nezanedbali ani semafor. Pořád je v čele semaforu Javor, ale velký pokrok udělal padáček, už to dokáže (skoro) bez nápovědy. ☺



TOP

# Javorová Nažka – Únor

---

	Přezdívká	Kroj.	Vyba.	Aktivita	Doch.	Deník	OP,NZ	Celkem
1	Jeny	48	54	102	190	69	60	<b>523</b>
1	Viky	48	54	102	190	69	60	<b>523</b>
3	Ad'a	48	54	82	190	62	60	<b>496</b>
4	Piedro	40	49	83	190	23	100	<b>485</b>
5	Burák	29	45	97	190	0	120	<b>481</b>
6	Dračák	36	50	83	190	15	60	<b>434</b>
6	Top	20	47	91	190	26	60	<b>434</b>
8	Nad	32	37	82	160	0	120	<b>431</b>
9	Kika	40	41	74	160	51	60	<b>426</b>
10	Ičigo	20	40	65	160	28	80	<b>393</b>
11	Padáček	16	47	82	190	0	20	<b>355</b>
12	Óčko	27	37	93	190	0	0	<b>347</b>
13	Káně	17	36	4	160	15	80	<b>312</b>
14	Mrzout	17	40	54	160	17	22,5	<b>310,5</b>
15	Mája	31	45	35	60	42	15	<b>228</b>
16	Nezmar	21	40	26	60	16	22,5	<b>185,5</b>
17	Javor	18	37	36	60	0	20	<b>171</b>
18	Upír	6	8	45	50	0	0	<b>109</b>
19	Hobit	0	0	10	30	0	0	<b>40</b>
20	Aja	8	5	8	10	0	0	<b>31</b>